

II. A. Hansen.]

færdsspørgsmaal for den paagældende Ejer eller Bruger. Jeg finder det rimeligt, at man her gaar forsigtigt frem, ligesom man har gjort det i de hidtil vedtagne Radiolove. De maa nødvendigvis være elastiske, fordi man her staar overfor noget nyt og uprøvet.

Den Paragraf, som stærkest griber ind i Erhvervsvirksomhederne, er § 3, hvori det hedder — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at læse den op —:

„Elektriske Maskiner og Apparater, hvis Konstruktion og Virkemaade er en saadan, at der ikke, selv naar de i § 1 angivne Foranstaltninger træffes, kan undgaas væsentlige Forstyrrelser, maa ikke benyttes paa Søn- og Helligdage samt paa Hverdage i Tiden mellem Kl. 18 og Kl. 24. Efter indhentet Erklæring fra Elektricitetskommissionen og Radioraadet kan Ministeren for offentlige Arbejder dog i saadanne Tilfælde, hvor Benyttelse i det nævnte Tidsrum er nødvendig i Velfærds- eller Samfundsøjemed eller er af afgørende økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed, meddele den fornødne Dispensation.“

Dette kan give Anledning til ret stærke Indgreb i Brugen af Motorer i Erhvervsvirksomheder, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, at der i mit Parti er meget stor Betænkelighed ved denne Paragraf. Det er i det hele taget et Spørgsmaal, om denne Paragraf er paakrævet i Loven. Der er jo en Masse Maskiner, som nødvendigvis maa være i Gang paa Søn- og Helligdage i Tidsrummet Kl. 18—24, men det Spørgsmaal, der rejser sig, er, hvor mange af disse Maskiner, som nødvendigvis maa være i Brug i denne Tid, der har en saadan Konstruktion og Virkemaade, at der ikke, selv naar de i § 1 angivne Foranstaltninger træffes, kan undgaas væsentlige Forstyrrelser. Hvis der er mange Maskiner, der falder ind under denne Kategori, vil jo unægtelig Elektricitetskommissionen og Radioraadet og den højtærede Minister, som skal give Dispensationer, kunne faa nok at bestille.

Jeg har søgt at faa Klarhed over dette; jeg har spurgt en Tekniker, der har været Medlem af Antenneudvalget, og han har sagt mig, at de Maskiner, der her tages Sigte paa, er væsentligst ganske smaa transportable Motorer, som bruges til Haartørrings-, Ondulerings- og Massageapparater, medens det ikke gælder for faste Motorer. Jeg mener, der vil være Grund til i det Udvalg, som bliver nedsat, at faa dette under-

søgt og klarlagt, ligesom jeg mener, det er rigtigt i Udvalget ogsaa at faa undersøgt og klarlagt baade Effektiviteten af de Støjdæmpere, der henvises til i Lovforslaget, og Bekostningen ved Anskaffelsen af disse.

§ 6 i Lovforslaget tager Sigte paa Hylerplogen, det vil sige de Forstyrrelser, som Radiolytterne selv ved Uvidenhed eller ved Skødesløshed i Brugen af deres Modtagerapparater forvolder. Paragraffen siger kort og godt, at det er forbudt at bruge sit Modtagerapparat saaledes, at det forstyrrer andres Lytning. Administrationen af dette Forbud overdrages til Radioraadet, medens Tilsynet med og Gennemførelsen af Lovforslagets øvrige Paragraffer skal paahvile Elektricitetskommissionen.

Jeg skal ikke sige noget til denne Fordeling af Rollerne, men jeg er unægtelig meget betænkelig ved den Bestemmelse i § 7, som siger, at Radiospredningsfonden blankt skal betale hele denne Lovs Administration, ogsaa Udgifter, som Radioraadet ingen Indfyldelse har paa. Det hedder i § 7:

„Tilsynet med Varetagelsen af de i nærværende Lovs §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser overdrages til Elektricitetskommissionen, medens Tilsyn med Overholdelsen af Bestemmelsen i § 6 føres af Radioraadet, idet nævnte Myndigheder bemyndiges til at udfærdige tekniske og administrative Regler, der skal være gældende indenfor de dem overdragne Omraader, og som skal approberes af Ministeren for offentlige Arbejder. Samtlige Udgifter herved afholdes af Radiospredningsfonden.“

Det vil sige, at Radioraadet ikke har nogen som helst Indfyldelse paa de tekniske og administrative Reglementer, gennem hvilke Elektricitetskommissionen tilrettelægger sit Tilsynsarbejde.

Det er jo meget muligt, at det bliver et særdeles omfangsrigt Apparat med et ret betydeligt Antal af Funktionærer. Radioraadet, som har Ansvaret for Radiospredningsfonden, vil bare have at betale Regningen, naar den kommer, men har ingen Indfyldelse paa, hvorledes Arbejdet tilrettelægges, og hvilket Omfang det tager.

Jeg tror, jeg har Lov til at røbe, at Radioraadet, hvis Erklæring man har indhentet, har gjort en kraftig Indsigelse overfor denne Paragraf og har henstillet, at den nærmere praktiske Udformning af Elektricitetskommissionens Arbejde efter § 7 sker gennem Samraad med Radioraadet. Jeg finder, at dette er et rimeligt Forlangende, og jeg forbeholder mig at stille